

družine, ne drže, kajti ravno iz kmečkih domov, kjer se lahko mati družini najmanj posveti, prihajajo naši najboljši ljudje.

Dokler trajala današnja kriza, je torej edina rešitev družinskega življenja v tem, da delata v poklicih oba, mož in žena in si s skupnimi sredstvi ustvarita lastno ognjišče. Možna bi bila še druga rešitev, ki bi pa najbrže zbudila še večji vihar ogorčenja, če bi jo kdo resno predlagal. Mnogi so namreč mnenja, da bi morala plačevati država svoje uradnike samo po vrednosti njihovega dela, da bi torej ne smelo biti tako velikanski razlike med plačo začetnika in plačo tistega, ki gre v pokoj. Brez dvoma se da to stališče tu-di dobro zagovarjati, zlasti še s stališča ohra-nitve družin. Dokler pa imata n. pr. samski učitelj in profesor s 30 leti, torej v najlepši moški dobi, kvečemu lahko približno 1500 dinarjev mesečnih dohodkov in še to v najugodnejšem primeru, jima ne smejo drugi vzeti zadnje možnosti za stanovanitev lastnega ognjišča s tem, da priporočajo celibat učitelje ali drugih državnih uradnic.

Mnogi spet zrejo dalje in se vprašujejo, kako dolgo bo delo vseh poročenih žen sploh še potrebno. Treba je poudariti, da je za zdaj še potrebno, kajti za sedaj še ni nikjer nadprodukcije, kakor to mnogi mislijo, ne v duhovnih in ne v svetnih dobrinah. Res je, da stroji v vedno večji množini nadomeščajo delo človeških rok, tako da je na mnogih krajih nakopičenega že preveč blaga. Toda če stvar natančneje premotrimo, vidimo, da se ni izdaleka preveč duhovnih dobrin, pa tudi, da so samo nepravilno razdeljeni. V resnici jih je že premalo, še stokrat več bi jih bilo potrebno, da bi se vsi ljudje izobrazili, nasi-tili, oblekli, obuli, da bi imeli vse one tisočere stvari, katere imajo danes samo nekateri. Kadar bodo vsi ljudje duševno in telesno z vsem preskrbljeni, takrat bomоše lahko govorili o resnični, absolutni nadprodukciji. Za sedaj pa tega še nini, zato je naloga odločjujočih državnih vsega sveta, poiskati pota, po katerih bomоprišli poslagoma do tega, da bodo vsi deležni vseh notranjih in zunanjih dobrin.

Kadar se bo vse to zgodilo, takrat bo še le delo poročenih žen postal nepotreben. Takrat bodo tudi stroji še vse bolj izpopolnjeni, da bo zadostovalo, če bo delal le en del človeštva in še ta v skrajno kratkem delovnem času, pa bodo s tem krite vse tekoče potrebe. Takrat bo res aktualna zahteva, da naj delajo samo moški, ne ženske, ki lahko na drugi strani kot gospodinje, žene in mate-re človeštva neprimerno več koristijo in takrat se bodo poročene žene res morale umakniti iz vseh poklicev. Toda ta umik bodo moralni pripravljati dalekosežni gospodarski načrti, ki bodo morali predvsem poskrbeti moškim dohodkom, ki so potrebni za vzdrževanje družine, ki pa bodo morali gledati tudi na to, da se bodo umaknile poročene žene iz vseh poklicev istočasno.

Za vse to pa čas še ni dozorel in nobeden izmed nas ni poklican rešiti z enim zamahom peresa gospodarskih vprašanj, s katerimi si belijo glave vse odločajoči državniki. Iz vseh teh razmotritv pa jasno sledi, kako brezplodna in malenkostna so prizadevanja nekaterih, ki hočejo prehiteti razvoj časa, ki hočejo n. pr. izriniti poročene žene — uradnice — učiteljice s tem, da hočejo uvesti celibat, dokler ne velja za vse javne in, v kolikor to gre, tudi za svobodne poklice celibat. Dotični stan kot celota bi bil na tem najbolj prizadet in oškodovan, ker bi bili vsi drugi stanovi na boljšem.

Da bi se začel celibat ravno pri učiteljstu, o tem more biti še manj govora. Predvsem zato, ker bi se brezposelnost med učiteljstvom pri nas še ne smela pojavitati, kajti v naši državi manjka še toliko učiteljstva, da bi se lahko vse zaposlili, ki sedaj čakajo na službo, in še bi jih bilo mnogo pre-malo, ko bi se našel potreben denar. Drugi

razlog pa je ta, da je ravno na vzgojnem polju poročena žena bolj na mestu kot kjerkoli drugje, kajti dejstvo, da je mati, bo učiteljici brez dvoma samo omogočilo razumevanje otrok, ki so ji izročeni v vzgojo. Zato dvomim, da bi moglo vzgojstvo sploh kdaj pogrešati sodelovanja poročenih učiteljic.

Misljam, da je naloga nas vseh, da ščitimo poročene učiteljice vsaj dotlej, dokler se razmere temeljito ne izpremenijo. Da bi vpeljali celibat učiteljic, splošno in brez izjemne za vse sedanje v bodoče primere, o tem v sedanjih gospodarskih razmerah ne more biti govora. Preostal bi samo še celibat učiteljic za posebne slučaje, po individualnih prilikah, torej za one učiteljice, ki živijo v izjemno ugodnih razmerah. Dasi sem vedno zagovarjala poklicno svobodo sleherne ženske, bi se mi z ozirom na današnje težke čase zdelo vseeno primerno, da prepustijo take učiteljice svoja mesta drugim, ki hočejo tudi delati in živeti. Vprašanje pa je, če je teh slučajev sploh toliko, da bi se radi njih splačalo krščiti načela. Morda je odstotek dobrot situiranih učiteljic še veliko manjši, nego si predstavljamo, kajti nihče ne ve točno za razmere

drugi in za njegove obveznosti, saj se pogostokrat skrivajo za navidezno udobnostjo obupne razmere. Pa tudi, če temu ni tako, se mi zdi, da se ne izplača začeti pri malih socialnih krivicah.

Če bi vpeljali celibat za dobro situiranje učiteljice za sedaj in za bodoče, če bi torej veljal celibat za individualne prilike, bi se prav lahko zgordilo, da bi to ne zadelo tistih, za katere bi bilo potrebno. Tisti, ki ne služijo iz resnične potrebe, imajo le prepogosto dobre zveze, ki jih bodo že obvarovalo vsega hudega. Prav verjetno je, da bi bile najprej in najbolj zadete tista družine, ki bi bile takih dobrot najmanj potrebe, ki bi bile brez plače žene in matere resno ogrožene, posebno še, ker je prav verjetno, da bi potem tudi taki primere začeli izrabljati nepoklicani čintelji. Splošen celibat učiteljic za sedaj in za bodoče je čisto nemogoč in moramo učiteljice tako zahtevo enodnočno enkrat za vselej zavrniti. V našem interesu pa je, da smo tudi proti celibatu po individualnih prilikah vsaj dotlej, dokler resnično ne bo nikjer v državi nobenega mesta za inteligenčni naraščaj.

Milica Stupanova

Spošne vesti

SEJA GLAVNEGA ODBORA JUGOSLOVENSKEGA UČITELJ. UDRUŽENJA
bo 20. in 21. aprila 1933. v domu Jugoslovenskega učiteljskega udrženja v Beogradu.

Začetek ob 9. uri.

Dnevni red:

- Poročilo predsednika glavnega odbora.
- Poročila predsednikov banovinskih sekcij o delu sekcijskih uprav.
- Sestava resolucije.
- Izpremembe in dopolnitve v pravilih.
- Predlogi in vprašanja.

— Občni zbor Učiteljskega doma v Ljubljani bo 25. marca 1933. v sobi odsekov JUU, Frančiškanska ulica 6. Začetek ob 8. uri. — Vabimo k obilni udeležbi. — Odbor.

— Poziv upraviteljem kmetsko - nadaljevalnih šol! Kralj, banska uprava zahteva nujno predložitev obračunskega akta o delovnem občestvu iz l. 1931., ki kroži sedaj v svetu predložitve obračunskih prilog po šolah. Sedanji imetnik naj akt z vsemi prilogami takoj vrne šolskemu upravitelju na Teharjah pri Celju. — Jos. Gosak.

— Podporno društvo državnih in banovinskih uslužencev, ki ima svojo društveno pisarno v Ljubljani, Križevniška ulica 5/I, je na ponovno izraženo željo članstva, da bi se mu omogočilo tudi zdravljenje in popravilo zobi, česar pravilnik bolniškega sklada doslej še ni predvideval, po temeljitem preudarku odločilo, da omogoči svojim članom tudi te vrste zdravljenje. Društveni odbor je v okviru bolniškega sklada izdelal pravilnik odseka za zozdravniška dela, ki omogoča članstvu v teh težkih časih, da si s pomočjo sklada preskrbi brez ogroženja lastnega gospodarskega ravnoesja zozdravniško pomoč pri prvočrtni izvršitvi dentističnih del. Podporno društvo si je vstvo, da prevzem z ustanovitvijo tega odseka v interesu svojega članstva le veliko poslovno breme. Odsek za zozdravniška dela bo pričel z delovanjem s 1. junijem 1933., če se bo priglasilo zadostno število interentov.

— Podporno društvo državnih in banovinskih uslužencev. Tretji redni občeni zbor »Podpornega društva držav, in banovinskih uslužencev«, ki se je vrnil v nabito polni dvorani pri Mraku dne 4. marca t. l. je otvoril predsednik g. Dolžan, ki je po kratkem predsedniškem nagovoru podal besedo tajniku društva g. Maršiču. Iz tajniškega poročila posnemam, da se društvo živahnno razvija in da število rednega članstva stalno raste. Tačno ima društvo v pogrenem skladu 1160 rednih in 117 izrednih članov in članic. Stanje članstva bolniškega sklada pa izkazuje 939 oseb. Odbor je imel v poslovнем letu 19. sej. Članji bolniškega sklada imajo po določilih tostvarnega pravilnika poleg brezplačne dobave zdravil in brezplačnega zdravljenja pri skladovih zdravnikih tudi razne druge ugodnosti, ker vzdržuje društvo z raznimi zdravstvenimi zavodovi poslovne zveze. Pri banski upravi je predsednik društva v posameznih primerih dosegel za člane društva znatno znižanje oskrbnin v zdravilišču na Golniku. Tudi Higienski zavod nudi društvu popust kakor drugim bolniškim blagajnam, iz poročila blagajnika g. Bischofa posnemam, da znaša društvena imovina 224 tisoč dinarjev. V preteklem letu je društvo izplačalo za zdravila in zdravnike 123.000 Din, za posmrtnine 16.500 Din, za razne podpore 10.500 Din. Imovina je narasla za 72.000 Din. — V imenu nadzorstvenega odbora je gosp. Česnik predlagal razrešnico z zahtavo, ki jo je občni zbor sprejel. — Pri volitvah je šlo za novo zasedbo dveh mest v upravnem in dveh mest v nadzorstvenem odboru. Na vsa štiri mesta so bili izvoljeni dosedanji funkcion-

nikov za Slovenijo v Ljubljani pod naslovom »Kaj je resnica« v njih glasili »Moj dom« št. 1. z dne 15. februarja 1933. odgovarja »Društvo stanovanjskih najemnikov« naslednje:

a) Po uradnih podatkih davčne uprave za mesto Ljubljana je res začnamovati pri nekaterih stanovanjih padec najemnin iz leta 1931. na 1932.; toda razlika najemnin je pri primerjavi obič let pri večini hiš v Ljubljani velika in sicer znaša povprečno:

v letu 1931.: v starih hišah: v letu 1932.: v novih hišah:		
za 1 sobno stanovanje od 600—6.000 Din in od 1.044—7.200 Din		
za 2 sobno stanovanje od 1.600—14.400 Din in od 1.860—15.930 Din		
za 3 sobno stanovanje od 4.200—18.400 Din in od 4.800—20.400 Din		
za 4 sobno stanovanje od 10.256—24.000 Din in od 10.619—24.000 Din		

v letu 1931.: v novih hišah: v letu 1932.: v novih hišah:		
za 1 sobno stanovanje od 960—8.100 Din in od 2.400—8.100 Din		
za 2 sobno stanovanje od 6.000—11.000 Din in od 6.600—16.200 Din		
za 3 sobno stanovanje od 6.600—24.000 Din in od 9.600—22.800 Din		
za 4 sobno stanovanje od 12.960—32.400 Din in od 13.900—27.600 Din		

Iz tega se vidi, da je ostala najemnina enaka, oziroma deloma padla samo pri več-sobnih stanovanjih, ki jih hišni lastniki niso mogli oddati, ker jih stanovanjski najemniki ne morejo plačevati.

v letu 1931.: v starih hišah: v letu 1932.: v novih hišah:		
za 1 sobno stanovanje od 600—2.400 Din in od 600—3.600 Din		
za 2 sobno stanovanje od 1.200—4.800 Din in od 1.200—5.400 Din		
za 3 sobno stanovanje od 2.100—9.600 Din in od 3.600—12.000 Din		
za 4 sobno stanovanje od 9.600—16.200 Din in od 9.600—14.400 Din		

Društvo sporča obenem ljubljanskim stanovanjskim najemnikom, da bodo nabirali člane osebno akviziterji, ki bodo prihajali z našimi legitimacijami k posameznikom na

dom. Vabimo vse stanovanjske najemnike, da v čim večjem številu pristopijo k našemu društvu. Akviziterji se bodo zglasili pri najemnikih po 1. aprilu.

vem, bi moral predočiti tudi številke poslednjega, pred leti izvedenega ljudskega štetja. Pa karok sem se tudi trudil, nisem mogel dobiti točnih virov, da bi prikazal povsem upravljeno pričakovani padec nemškega življa na Kočevskem. Skušal pa bom popraviti današnjo pomanjkljivost ob prvi priliki.

Naša cesta se vije po tipični kraški pokrajini. Je to oni mehki dolenski kras: zeleni live, lijkaste kotline, vsepovsod pa, kamor seže oko, glodajo mehko travo — beli zajčki... Zajčki?... Ne! Segavo izoblikovani apnenčevi skladi so to, z belosnežno barvo prelakirani, da ustvarjajo videz zajčkov.

Cesta se prične dvigati, ves čas ji brzi vstopice in nasproti zgoverni potok. Dívji potok je to. Kakor stopnice se vrste žage v globelasti strugi druga za drugo. Koliko smo jih že našeli? Deset... dvanaest in še več... Res: ves divji mora biti ta potok, saj je komaj ped širok, pa tì nenehoma poganja orjaška kolesa, ki ne utihnejo v dobrih, rodovitnih letinah niti ponoči.

Kriza pa je zašla tudi v skrito domačijo Divjega potoka, da nekatere žage molče kačor v težkem snu.

— »Kje pa smo?« se začudeno vpraša, ko čitaš med potjo na hišah poslovnih ljudi za slovensko okro neobičajna imena. Napisne tabele predstavljajo imena stanovalcev: Wrin-skelle, Schauer, Petschauer, Matzelle, Hönnigmann... Še bolj te zbole v oči, da so zabeleženi poklici dvojezično. V grotesknih majhnih kajžicah je nastanjena šivilja, pa ima velik nadpis: »Näherin!«

Radovalni hitimo po navkreber speljani cesti. Ne ustavljamo se niti pri tradicionalnih postajališčih. Še celo mimo gostilne vabljivega staciona »Beim Gasthaus zum Bika-

birt«, koder imajo v podzemskih kleteh hlajeno pivo, se ne ustavimo...

* Konjički se junaska upirajo v bregovito cesto.

Hi-hot, konjički!...

Pa smo v Črmošnjicah, središču kočevskega sveta v novomeškem srezu. Ob cesti